AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 306 CLEVELAND, OHIO. MONDAY MORNING, DECEMBER 31ST, 1934

Razne banke so začele znižati obresti na posojila

Cleveland. — Najstarejša banka v Clevelandu, National City Bank, je naznanila, da bo s prvim januarjem znižala obrestno mero na posojila. Zadnjih 30 let je znašala obrestna mera 6 odstotkov, in po novem letu se bo znižala na 5 in pol odstotka. Kot se je izjavil predsednik omenjene banke so danes dohodki od vsake investicije precej manjši in je primerno, da se tudi obrestna mera na posojila zniža, kar bo dobro došlo vsem onim, ki so zadolženi. Kot pripovedujejo starejši Clevelandčani ne pomnijo še tako nizke obrestne mere. Zadnjih trideset let je znašala 6 odstotkov, pred temi leti je pa bila celo sedem odstotkov. V vseh drugih mestih računajo banke še vedno šest odstotkov na posojila. National City banka ima avtoriteto od National Housing Corporation, da daje posojila na dogotovljene hiše in je pripravljena sprejemati prošnje za taka posojila. Druge banke so izdale enake ali podobne odredbe. Cleveland Trust banka je znižala obrestno mero cerkvam od 6 na 5 odstotkov, dočim računa Society for Savings 6 odstotkov obresti na prve vknjižbe, toda pol odstotka plačanih obresti odračuna od kapitala, tako da je posojilo plačano v enajstih, namesto v dvanajstih letih.

—o—

Louis Rudman umrl

Preminul je rojak Louis Rudman, dobro poznani družinski oče, stanujoč na 19811 Shawneee Ave. Bolehal je eno leto. Umrl je previden s sv. zakramenti, v navzočnosti žene in sorodnikov. V Ameriko je dospel pred 32. leti in se je naselil v Indianapolisu, kjer se je oženil pred 27. leti s Frances Devjak, doma iz Dolenjevasi pri Cerknici. Pred 9. leti je družina dospela v Cleveland. Kot se zdi, je ranjki radi nezdravega dela v tovarni za steklo obolel in kar je končno povzročilo njegovo smrt. Poleg soproge zapušča ranjki še tri sinove: Frank, Adolph in Joseph. Zapušča tudi brata Antona. Ranjki je bil član dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ in član dr. sv. Janeza Krst., št. 71 JSKJ. Pogreb ranjkega se vrši v sredo zjutraj ob 9. uri v cerkev sv. Kristine iz hiše žalosti na 19811 Shawnee Ave., pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Naše globoko sožalje družini in sorodnikom! Naj bo ranjkemu mirna ameriška gruda!

Prošnja delavcev

Krojaška unija je naprosila zvezno vlado, da slednja odstrani modrega orla iz delavnic The Kaynee Co., ker je očitno, da je omenjena kompanija kršila vse pravilnike NRA, ker ni delavcem dala nobene prilike, da imajo glas pri obratovanju delavnic omenjene kompanije.

Seja za novo leto

Članstvo dr. sv. Vida št. 25 KSKJ je vljudno prošeno, da se gotovo udeleži seje v torek, 1. januarja, ob 7:30 zvečer. S pobiranjem asesmenta se začne ob 6:30 zvečer.

Voščilo

Voščim vsem članom in članicam S. D. Zveze, prijateljem in znancem, zdravo, zadovoljno in veselo novo leto 1935. — Louis Balant.

Več denarja mora priti v promet, trdijo ekonomisti

Chicago, 29. decembra. Kongres ameriških ekonomistov, ki se vrši v tem mestu, je mnenja, da bi se morale Zedinjene države vrniti k zlati valuti. Nič drugega ne zadržuje prosperitete tako silno kot odprava zlate valute. Tega mnenja je 94 odstotkov vseh ameriških ekonomistov, ki se pečajo z gospodarskimi vprašanji. Ekonomisti so tudi mnenja, da vlada ne bi smela kontrolirati denarja v prometu, pač pa bi morala to delo prepustiti federalnim rezervnim bankam. Odbor ekonomistov tudi nasprotuje ustanovitvi vladne centralne banke. Na zborovanju se nahaja kakih 2,000 ekonomistov, ne samo iz Amerike pač pa tudi iz drugih dežel. Vsi ti profesorji, ki se pečajo z denarnimi vrednostmi, so se izjavili, da je "New Deal" — surov deal, nadalje, da gredo Zedinjene države pregloboko v dolgove. Splošno mnenje teh profesorjev je pa: "Mi ne moremo imeti večje dohodke, če ni več denarja v prometu. Predno se morejo in smejo dvigniti cene blagu bi se moralo zvišati denar v prometu. Pomisliti je treba, da je še vedno danes do $9,000,000,000 denarja zamrznjenega v bankah, in ta denar potrebujejo ljudje. V Angliji, na Japonskem, v Kanadi in v Avstriji, kjer so poskusili s tem, da so spravili več denarja v promet, se je delavski položaj takoj izboljšal. Med drugimi je govoril tudi znameniti odvetnik Clarence Darrow, ki je izjavil: "Nič ni narobe z današnjim svetom. Slab je, toda ljubeznjiv. Položaj, kot ga imamo danes bo ponovno in ponovno prihajal med nas. En vzrok težavam je, ker je ogromna masa ljudi rojena sirotna in ker se ljudje ne razumejo s svojimi sosedi. Ni treba imeti možgan, da naredite denar. Le poglejte današnje bogatine!"

—o—

Novica iz domovine

Mrs. Anna Špehek, 9908 Garfield Ave., je dobila iz domovine žalostno vest, da ji je umrla ljubljena mati Ana Dejak, v Dolenjih Lazih pri Ribnici, p. d. Žnidarjeva mati. Umrla je v častitljivi starosti 81 let. Tu zapušča žalujočo hčer in sina Frank Dejak v Massillon, Ohio, v domovini pa dve hčeri in enega sina. Ranjka žena je pred leti vodila gostilno in je bila dobro poznana v okolici. Priporočamo jo prijateljem in sorodnikom v blag spomin! Naj bo ranjki rahla domača zemljica!

Avto licence

Najmanj 100,000 avtomobilistov v Clevelandu se ni še pobrigalo, da bi dobili nove avtomobilske plate. Kakih 150,000 plat je že razdeljenih. Da se ugodi zakasnelim avtomobilistom bodo vsi uradi, ki oddajajo avto licence, odprti na novoletni dan od 9. ure dopoldne do 3. ure pop.

Plačana zavarovalnina

Lloydova zavarovalna družba v Londonu se je poravnala z likvidatorjem Union Trust banke v Clevelandu za $600,000 odškodnine za nepoštenje in poneverbe bivših uradnikov Union Trust banke. S tem je zavarovalna družba odvezana vsake obveznosti za poneverbe pri banki. Svota $600,000 bo razdeljena med vlagatelje.

Kaj pravijo industrijci za prihodnje leto?

New York, 29. decembra. — Velika ameriška industrija se z nekakim previdnim optimizmom približuje novemu letu. Skoro sleherni vodja večjega podjetja v Ameriki trdi,, da se bo v letu 1935 mnogo izboljšalo, vendar do velike prosperitete ne bo prišlo.

Najboljše delo v letu 1934 je bil izboljšani bančni položaj. Dokaz temu je, da tekom leta 1934 sta zaprli samo dve banki.

Trgovinski tajnik ameriške vlade, Roper, je izjavil v pogovoru s časnikarji včeraj, da bo vlada v letu 1935 napela skrajne sile, da pomaga industrijam, kot je pomagala bankam. Banke bodo pripravljene priskočiti industrijam na pomoč z novim kapitalom.

Vsem bankam je bilo naročeno, da predložijo svoje račune do konca tega leta posebnemu vladnemu odboru. Nad 16,000 bank je pripravljenih s poročili. Vlada vodi natančno nadzorstvo nad poslovanjem vseh bank.

Trgovinski tajnik je nadalje izjavil, da se bodo razmere v industrijah izboljšale tekom prihodnjih šestih mesecev. Mnogo sedaj zaprtih tovaren bo začelo s poslovanjem. Danes je nad 10,000,000 delavcev brez dela.

Kar je najbolj pomagalo industriji k življenju, je bilo živahno nakupovanje od strani ameriškega naroda v predbožični dobi. Računa se, da so Amerikanci potrošili do $700,000,000 v nekaj tednih pred božičem.

Sodelovanje vlade s posameznimi industrijami je temeljni kamen, od katerega je odvisen povratek prosperitete, se je izjavil trgovinski tajnik. V zadnjih treh mesecih se je izkazalo, da pride v kratkem do tega.

Izjava Alfred Sloana, predsednika General Motors Corp., se glasi: Vsa znamenja kažejo, da smo na potu napredka, in naša korporacija pričakuje, da bo bolj zaposlena v letu 1935 kot je bila v letu 1934.

R. B. White, predsednik Western Union Telegraph Co.,, se je izjavil: Napredek v letu 1935 bo odvisen od stabiliziranja razmer. Ako bomo nadaljevali z današnjim optimizmom in zaupanjem, tedaj sem prepričan, da bomo ob koncu leta 1935 peli bolj veselo pesem, kot jo pojemo danes.

Gerard Swope, predsednik General Electric Co., je mnenja, da bo bodoče leto mnogo boljše kot preteklo leto. Tom Girdler, predsednik Republic Iron and Steel Co., pravi, da če vzame položaj v celoti, ima mnogo več upanja za prosperiteto v l. 1935, kot ga je imel za letošnje leto.

Edward Seubert, predsednik Standard Oil Co., je mnenja, da je prišel za voditelje v industriji čas, da začnejo z največjim optimizmom in z novim delom. Dosedaj smo bili kot zgubljeni v gozdovih in čas je, da gremo zojet na plan.

Horace Bowker, predsednik American Agricultural Co., trdi, da je kriza pri farmarjih minula in da so farmarji zopet na trgu z blagom. Kadar farmarji kupujejo, tedaj je to znamenje, da se denar zopet nahaja v cirkulaciji.

Ubijanje katoličanov

Mexico City, 30. decembra. Štirje moški katoličani in ena ženska so bili ubiti v spopadu z rdečimi radikalci v predmestju glavnega mesta. Enega izmed rdečkarjev je pozneje razjarjena množica napadla in ga do smrti pretepla. Kot trdijo priče na licu mesta so rdečkarji napadli katoličane, ki so bili zbrani pri sv. maši v nedeljo. Začeli so streljati z revolverji v cerkev. Uradno poročilo se pa glasi, da so dobili rdečkarji dovoljenje od oblasti, da so zborovali na trgu pred cerkvijo. Govorili so zoper vero, ko so katoličani začeli prihajati iz cerkve. Katoličani so žvižgali govornikom in slednji so odgovarjali na napade. Katoličani so nato hiteli proti bogatajcem, ki so pa potegnili revolverje in ubili pet katoličanov. Bogotajci so dospeli sem iz države Tabasco. Oblasti preiskujejo koliko je resnice na tem, da je neki policist dal rdečkarjem revolverje.

—o—

Učiteljske plače

V Columbusu zborujejo zastopniki učiteljev in učiteljic v državi Ohio, ki so sprejeli resolucijo, da se premoženje Amerike bolj pravično razdeli na razne sloje, in da bi se pri tem v prvi vrsti moralo upoštevati učiteljske plače. Zbor učiteljev je zahteval minimalno plačo $1,000 na leto za vsakega učitelja in učiteljico.

Večja gozdna armada

Predsednik Roosevelt se je izjavil včeraj, da bo predložil kongresu zahtevo, da se gozdna armada poveča po številu, tako da bo ob vsakem času najmanj en milijon teh mladih fantov v armadi. Delo, ki ga vrši gozdna armada, je neprecenljive vrednosti za bodočnost Zedinjenih držav.

Fleming zopet odvetnik

Thomas Fleming, bivši republikanski zamorski vodja v Clevelandu, ki je bil obsojen na pet let ječe, ker je sprejel podkupnino in je presedel 33 mesecev v zaporih radi tega zločina, je zopet polnomočen državljan in obenem mu je sodnija vrnila tudi pravico, da sme zopet poslovati kot odvetnik.

Za leto 1935

Uredništvo "Ameriške Domovine" želi na predvečeru novega leta vsem svojim naročnikom in prijateljem prav iz srca bolj zdravo, bolj veselo in bolj srečno novo leto 1935. Obenem se priporočamo tudi v novem letu za isto naklonjenost, katero so nam prijatelji doslej izkazovali.

Ustrelil svojega brata v domačem prepiru

Los Angeles, 28. decembra. Ivan Apple, 17 let star, je prišel včeraj na policijsko postajo in povedal, da je pravkar ustrelil svojega 20 let starega brata. Oče in mati obeh fantov sta odšla z doma in fanta sta se začela prepirati kdo bo gospodar v hiši. Ivan je hotel igrati piano, toda brat Roscoe mu ni pustil, nakar je šel Ivan po puško in ustrelil brata, ki je mrtev obležal.

—o—

Proti pivnicam

The Buckeye Liquor Permit Holders Association, v kateri je včlanjenih približno sto lastnikov permitov za prodajo žganja na kozarce, je začela s kampanjo, da se odpravijo vsi takozvani "beer parlors" v mestu. Zveza prodajalcev žganja trdi, da so te pivnice največje kršilke postave, ker se prodaja v njih nepostavna pijača. Baje te pivnice največ škodijo dobremu ugledu pravih gostilen. Država ne bi smela dajati nobenih permitov samo za točenje piva. Sleherni bi moral vzeti permit za prodajo piva, vina in žganja, ostali "beer parlors" pa bi morali zapreti.

Influenca

Mestni zdravniki so zadnje dneve dobili nenavadno visoko število klicev, da se zglasijo pri revnih bolnikih, ki ne morejo sami plačati zdravnika. Kot poročajo zdravniki se je začela širiti influenca, ki pa še ni epidemična. Nad 400 klicev so dobili mestni zdravniki v par dnevih.

Ne bo lista

Jutri, 1. januarja, 1935, praznujemo novoletni dan. "Ameriška Domovina" na ta dan ne bo izšla in bo urad ves dan zaprt.

—o—

Piketi in pošta

Kot znano se vrši štrajk ženskih čistilk v Terminal poslopju na Public Square že več kot dva tedna. Ženske so bile skrajno sramotno plačevane. Posebni piketi pred poslopjem svarijo one ženske, ki bi opravljale skebska dela, naj se ne dajo zapeljati. Pri tem piketiranju so pa piketi prišli tudi na zemljo, ki je last poštne uprave. Glavna pošta v Clevelandu se nahaja namreč direktno tik Terminal poslopja. Poštar O'Donnell je povedal piketom, da če jih bo dobil na vladnem ozemlju, da jih bo dal pregnati potom zveznega maršala. Postavno je prepovedati piketirati na vladni zemlji.

Zvišane premije

Metropolitan Life Insurance družba zaeno z drugimi ameriškimi velikimi zavaroval. družbami naznanja, da bodo po novem letu računale zvišane premije za življenjsko zavarovalnino. Oni, ki so dosedaj zavarovani, bodo plačevali po stari lestvici, vsa nova zavarovalnina pa se bo računala po zvišani lestvici, ki je za nekako tri odstotke večja kot dosedanja.

Odslovljeni uradniki

Civilna komisija je odločila, da bo moralo 42 uradnikov pri mestni vladi pustiti svoje delo, ker jih je župan nepostavno imenoval. Ako ne odstopijo, ne bodo mogli dobiti svoje plače in bodo delali zastonj.

Povečana tovarna

The Stahl Gear and Machine Co. 1390 E. 40th St., je nabavila nadaljno tovarno, katero je prekupila od National Iron & Wire Co. na 3100 Hamilton Ave. Vodstvo tovarne izjavlja, da ima dovolj naročil, da operira obe tovarni.

Smrtna kosa

Sinoči ob 9. uri je umrla v Charity bolnici Mrs. Julija Hribar, rojena Matjašič, stara 48 let. Stanovala je na 1253 E. 60th St. Pogreb bo vodil Fr. Zakrajšek. Podrobnosti priobčimo prihodnjič.

36,000 oseb ubitih od avtomobilov v letu 1934

Hartford, Conn., 29. decembra. Vodstvo The Travelers Insurance Co. of America naznanja, da je bilo v letu 1934 najmanj 36,000 oseb ubitih v raznih avtomobilskih nesrečah v Ameriki. Nesreče na javnih cestah in potah so bile v letošnjem letu nekoliko bolj številne kot lansko leto. Večje število nesreč se pripisuje dejstvu, ker je bilo letos več avtomobilov na javnih ulicah kot leto prej, in ker je več starih avtomobilov v prometu kot kdaj prej. Glasom rekorda je vsakih 15 minut ubita ena oseba v Zedinjenih državah, in to od avtomobila, dočim je ena ranjena vsakih 31 sekund. Manj nesreč se je pripetilo v New Yorku, v New Jersey in Pennsylvaniji, kjer je največ avtomobilov, dočim se je število avto nezgod v drugih državah znatno zvišalo.

—o—

Ranjki Frank Lesjak

V sobotni številki našega lista je bilo poročano, da je umrl rojak Frank Lesjak. V Ameriko je dospel pred 23. leti. Ranjki je bil rojen v vasi Vrtin na Vipavskem. Pokojni zapušča tukaj žalujočo soprogo Frances in pet hčera, Mary, poročeno Batič, Katarino, poročeno Stefančič, Zoro, Frances, poročeno Zgonek in Ido. Poleg teh zapušča dva sina, Louis in Frank, in sestro Mary Bolko. V stari domovini zapušča ranjki mater, brata in dve sestri, enega brata pa v Argentini. Ranjki je bil član dr. Vipavski Raj, št. 312 S. N. P. J., dr. Kras, št. 8 S. D. Z. in demokratskega kluba 32. varde. Pogreb ranjkega se vrši v sredo zjutraj ob 8:30 iz hiše žalosti na 723 E. 160th St., v cerkev Marije Vnebovzete, potem pa na pokopališče sv. Pavla. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin. Preostali družini izrekamo naše globoke simpatije!

Zmagovalci

Kontest, ki ga je priredila Grdina Hardware trgovina na 6127 St. Clair Ave. je bil končan zadnjo soboto. Enajst lepih daril je bilo razdeljenih med kontestante zadnjo soboto ali pa bodo razdeljena te dni. Kdo je bil med srečnimi boste lahko čitali v oglasu prihodnjo sredo. Grdina Hardware trgovina se vljudno priporoča našim ljudem še v bodoče.

Novoletni večer

Policijski načelnik Matowitz je izdal povelje, glasom katerega se mora veseljačenje na Silvestrov večer, oziroma na novoletno jutro prenehati ob 4. uri zjutraj. To se tiče hotelov, restavrantov in nočnih klubov. Plesne dvorane pa morajo zapreti že ob 2. uri zjutraj na novoletni dan.

Vest iz domovine

Joseph Kastelec, 20731 Goller Ave., je dobil iz domovine vest, da mu je umrl ljubljeni oče Andy Kastelec, v vasi Kal pri št. Petru na Krasu. Tu zapušča enega sina, v domovini pa hčer in sina. Svoječasno je bil več let v Ameriki. Umrl je v starosti 74 let. Naj mu bo mirna domača zemlja!

Naj se zglasijo

Prosi se, da se zglasijo v uradu S. N. Doma Helen, Edward in William Pevc, kjer imajo dobiti dobitke kot božično darilo od nedeljo 23. decembra.

Prodajni davek v državi Ohio ima grenke začetke

Columbus, 29. decembra. Državna davčna komisija je prvotno naročila slehernemu trgovcu v državi Ohio, da mora dobiti za svojo trgovino posebno licenco za kontrolo prodajnega davka. Do 31. decembra bi moral dobiti sleherni trgovec dotično licenco. (Ameriška Domovina je že pred tednom dni pisala, da je to nemogoče, in da bo državna davčna oblast morala podaljšati termin. Op. uredništva.) In tako se je tudi zgodilo. Državna davčna oblast naznanja včeraj, da se je podaljšala postavna doba za pridobitev licence za prodajni davek do 14. januarja, in prepričani smo, da bo tudi ta rok še enkrat podaljšan, ker vlada v davčnem uradu države Ohio, v Columbusu, taka zmešnjava glede prodajnega davka, kot še nikdar prej ne. Skoro gotovo je, da bo prihodnje zasedanje državne postavodaje naredilo večje spremembe glede prodajnega davka. Medtem pa letijo vsakovrstne obdolžitve glede uradov in uradnikov, ki naj prevzamejo vodstvo urada za pobiranje prodajnega davka. Pomožni direktor državnega davčnega urada, Davis, je obdolžil demokratskega governerja White, ki mora zapustiti svoj urad z novim letom, da je iz maščevanja, ker ni bil več izvoljen, podelil najbolj važne urade za kolektanje prodajnega davka republikancem. Novi urad za pobiranje prodajnega davka bo potreboval 37 eksekutivnih višjih uradnikov, 125 nadzornikov in 250 ostalih nradnikov. Večina teh uradov so dobili republikanci, kot poroča "Press." Če je to resnica ali ne, se ne ve, toda na vsak način pa našim trgovcem ni treba še skrbeti radi prodajnega davka, dokler ne dobijo v našem časopisu podrobnih pojasnil.

—o—

Mladenka umrla

Po sedem-mesečni bolezni je preminula včeraj Frances Kočevar, stara 17 let, hčerka Mr. in Mrs. Joseph in Frances Kočevar. Umrla je v St. Alexis bolnici. Poleg žalujočih staršev zapušča ranjka štiri brate, John, Anton, Louis in Benedikt in dve sestri, Angelo in Mary. Pogreb ranjke se bo vršil v sredo zjutraj iz hiše žalosti na 3433 E. 78th St., pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Cenjeni družini izražamo naše globoko sožalje!

Delničarjem Sl. Doma

Obvešča se vse delničarje Slovenskega Doma na Holmes Ave., da je bil direktorij radi nekakih pritožb primoran spremeniti letno zborovanje, ki je bilo razglašeno za 13. januarja. Letna delniška seja je prestavljena na 15. januarja ob 7. uri zvečer. Cenjeni delničarji naj to gotovo vpoštevajo.

V bolnico

V St. Alexis bolnico je bil odpeljan v nedeljo Anton Tramte, 1103 E. 64th St. Podvreči se bo moral operaciji. Dobremu fantu želimo skorajšnjega okrevanja, da se zopet zdrav vrne med svoje. Mr. Tramte se nahaja v sobi št. 220.

Presičje meso

Cene svinjskemu mesu so se na javnem trgu zopet začele zvišavati, dasi so že sedaj precej visoke.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00 Za Evropo, celo leto $8.00. Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTIOIN RATES:
U. S. and Canada $5.50 per year; Cleveland by mail $7.00 per year
U. S. and Canada $3.00 6 months; Cleveland by mail $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid by carriers $5.50 per year, $3.00 for 6 months
Single copies 3 cents. European subscription $8.00 per year

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 306, Mon., Dec. 31, 1934

Ob zatonu leta 1934

Z današnjo številko zaključuje "Ameriška Domovina" 36 let svojega obstanka in delovanja na slovenskem časnikarskem polju v Zedinjenih državah. Ob zatonu leta 1934 se lahko nekoliko pomudimo v preteklosti in ogledamo za trenutek v bodočnost.

Noben slovenski časopis v Zedinjenih državah ne more zreti nazaj na svojo zgodovino, da mu je bila postlana z rožicami. Največ je trnja in osata, grenkega dela, žrtev, dolge ure in neprestana odgovornost napram narodu. Koliko naših urednikov raznih listov je moralo prenehati s svojim delom, ko je ene pobrala smrt, dočim ostali niso mogli zaslužiti potrebnega vsakdanjega kruha s svojimi časopisi.

Odkar je ameriški kongres leta 1923 ustavil nadaljno naseljevanje v Zedinjene države, ni bil s tem prizadjan samo silovit udarec našim slovenskim podpornim organizacijam in kulturnim edinicam, ker ne morejo črpati novih moči, razven iz vrst tu rojene slovenske mladine, pač pa je živo občutilo to tudi naše slovensko časopisje. Novi naročniki so danes kot demanti za vsak slovenski časopis.

Pa vendar, borimo se naprej, ker nalogo, ki jo imamo tako značajno začrtano pred nami, moramo speljati do konca. Prepričani smo, da ko bomo pisali leto 1944, to je, deset let od danes, ako se v tem desetletju razmere, naseljevanje in splošen značaj naroda korenito ne izpremenijo, da bo težko izhajal še ta ali oni slovenski časopis.

Imeli smo primeroma kratko dobo, toda vsaj pri nas se zavedamo, da smo to dobo vporabili v največjo in uspešno korist in napredek naroda. Tudi pri nas, kot pri naših naročnikih ni bilo v gotovih letih kruha in zaslužka za vse uslužbence, toda s trdno voljo, žrtvami in z naravnost značajno in požrtvovalno pomočjo našega naroda, je bilo "Ameriški Domovini" mogoče uspešno delovati 36 let med narodom.

Umestno je, da pripomnimo, da ob koncu leta 1934 zopet prijazno vabimo naše naročnike, da nam po svojih najboljših močeh privabijo svoje prijatelje in znance in jih naroče. Sleherni slovenski časopis mora danes gledati, da si pridobi čim večji krog prijateljev in naročnikov. Še je čas za to, še je tisoče narodnih sinov in hčera, ki ne čitajo naših časopisov. Priporočamo se jim prijateljsko v naročbo. Svoje dolžnosti bomo tudi v bodočem letu izpolnjevali napram narodu kot se to pričakuje od značajnega časopisa.

* * *

Glede splošnega položaja, bodisi v finančnem ali delavskem smislu, skoro čutimo, da je letos za malce slabše kot je bilo lansko leto. Brezposelnost, vsaj med našim narodom, ni ponehala. Tozadevno bo imela administracija v Washingtonu v letu 1935 silno odgovornost, da požene depresijo čimprej, kamor spada — v pozabljivost. Čudimo se silni volji in vztrajnosti ameriškega naroda, ki trpi toliko let svoje gorje.

Seveda se dobi tu in tam delo, toda ničesar ni stalnega, gotovega, zanesljivega, da bi človek delal načrte za bodočnost. Delo pride in gre, zaslužek je za sproti. Dosedaj še nihče ne oporeka administraciji v Washingtonu, kajti predno je nastopila sedanja vlada, je bilo vse skupaj tako zavoženo, da bi potrebovali ne samo enega, pač pa deset Rooseveltov, da izpeha narod iz blata.

Takoj po novem letu se snide kongres. Kot se poroča, bo predsednik sporočil temu kongresu gotove zahteve, ki so vse naperjene za to, da se ubije depresija. Med zahtevami predsednika Roosevelta so zlasti tri, ki so vredne posebne omenitve in sicer:

Brezposelna zavarovalnina. Ta bi prišla na mesto javne podpore in relifa, pod gotovimi pogoji. Za to idejo se predsednik najbolj zanima. Druga zadeva je starostna pokojnina. Nekatere države jo že imajo, toda centralna administracija jo namerava izpolniti. Tretja zadeva je pa: dobiti vsaj za štiri milijone brezposelnih delo v letu 1935!

Velik načrt, velike ideje, in nikogar ni, ki ne bi sedanje vlade v Washingtonu do skrajnosti podpiral v tem. Mnogo je odvisno od administracije s kako resno voljo gre na delo! Ali bo ostalo pri besedah ali bodo pokazala dejanja, da je vladi mar boljši blagor naroda!

Ob zatonu leta 1934 pričakujemo, da bomo prihodnje leto pisali bolje vesti in povestnico leta 1935. Dotedaj pa, naši prijatelji in naročniki: Iz srca vam želimo slehernemu delo in zaslužek v letu 1935!

Iz življenja naših pionirjev

UREJUJE A. G.

Ko premišljam svojo bodočnost glede zakonskega stanu, mi pride na misel pesem:

Jurček tam na polju orje,
srce vleče ga čez morje.
Oj čez morje, tja v deželo,
kjer živi se bolj veselo.

Torej v Ameriko bi šel, si mislim. Vedel pa sem, da mi vojaške oblasti ne bodo dale dovoljenja, zato sem se poslužil zvijače. Bilo je dne 31. julija, leta 1901, ko sem stopil malo pred polnočjo pred očeta in mater, da se poslovim od njiju, predno odpotujem v Ameriko. Še danes slišim vzdih mojega nikdar pozabljenega očeta in čutim velo roko svoje mamice. Kako je tresoča roka moje mamice se držala moje, kako so z drhtečimi besedami izgovorili poslednje besede, ki mi odmevajo še danes po ušesih: "Sin najin, ne pozabi dveh reči, katere ti ob slovesu naročam: nikdar ne pozabi name in očeta in ne pozabi na Boga. Nato sem odšel iz domače hiše z mislijo, da jo zapuščam za par let. Ko pa pridem do konca vasi, kjer stoji kapelica Matere Božje, pokleknem in globoko vzdihnem: O Marija, moja mati, varuj, brani me vseh nesreč! Potem pa grem v črno noč naprej. Še danes se spominjam, koliko sem imel prijateljev, ko sem odhajal k vojakom za tri leta, ali ko sem odhajal v Ameriko za vedno, nisem imel tovariša. Bil sem kot ubežni kralj, ki ga zasleduje sovražnik. Le en tovariš me je spremljal od doma na daljno pot, to je bil zamolkli glas sove, ki me je spremljala z Liškega hriba s svojim žalostnim glasom hu-hu-huuu. Toda nisem se utegnil baviti z žalostnimi mislimi, moral sem hiteti naprej, da pridem iz poznanega kraja, predno se stori dan.

Ko so v moji rojstni vasi ljudje zjutraj vstajali, sem se jaz že bližal Ljubljani. Po par urah skrivanja po mestu, se odpeljem proti Koroški. Drugi dan sem bil že onkraj Avstrije, čez 24 ur pa že v Bremenu v pisarni potniških agentov. Tam sem se seznanil s tremi mladimi fanti, komaj starimi po 17 let, ki so tudi odhajali v Ameriko in s temi sem skupaj potoval. Eden teh je bil Josip Klepec, sedaj javni notar v Jolietu, Ill. Drugi se je pisal Frank Vesel; kje on stanuje, ne vem. Tretjega sopotnika sem pa že pozabil ime.

Na dan 9. avgusta nas odpelje ladja iz Bremena v deželo dobrote in dolarjev, vsaj tako smo si pred odhodom mislili. Tiste ladje ni sedaj več, bila je v svetovni vojni potopljena: — imenovala se je Grosser Curfuerst. No, škoda je ni bilo, saj so jo dvanajst dni rinili do New Yorka. Vožnjo smo imeli lepo, samo vročina je bila velika. Ko priplujemo v bližino New Yorka, vidimo veliko žensko podobo sredi morja, dalje naprej pa visoka poslopja mesta New York. Ženska podoba je bila slavna boginja svobode. Spomnil sem se na besede misijonarja Franka Pirca, ki je zapisal:

Kdo bi bil mi to povedal,
sam nikdar ne bi verjel,
da Ameriko bom gledal,
v njej slovensko pesem pel.

Ko pristanemo, smo imeli zopet sitnosti. Nalože nas na male ladje in nas peljejo na otok solza, Ellis Island. Vendar, tam je šlo zame vse po sreči. Pri povratku nam izroče veliko vrečo raznih jedil. Vzamem v roke neke vrste lepo dišeče sadje. Nek sopotnik mi pove, da je to ameriški koren. Nekaj časa ga ogledujem in ker je imel lep duh, si mislim, da je gotovo dober za jest kar v surovem stanju. Kar polovico si ga zabašem v usta. Pa je imel kaj zopern okus. Ko neki delavec vidi, da sem ga zabasal kar s kožo vred v usta, mi ga vzame, olupi in mi da olupljenega nazaj. Zraven je nekaj pripomnil, česar pa nisem razumel. Ker je vrgel tisti človek olupek proč, zaženem jaz pa še drugo, rekoč, kamor je šla obleka, naj gre pa še telo. Še danes se kesam, da nisem tistega sadeža pojedel, ker to je bila slavna in priljubljena banana.

Mi štirje Slovenci stojimo skupaj in se pogovarjamo v edinem jeziku, ki smo ga znali, v slovenskem. Kar stopi k nam lepo oblečen gospod, nas po slovensko nagovori in vpraša, kam smo namenjeni.

Odgovoril sem jaz, da sam ne vem, kam bomo šli v tej čudni deželi, kjer od vseh krajev zvoni, cerkve pa nobene ne vidimo. Mož se nasmehne in pove, da je agent potniške firme Frank Sakser in on ima nalogo, da svetuje naseljencem, če nasveta potrebujejo. Pelje nas v gostilno, kjer natakarjem nekaj ukaže po angleško in natakar natoči vsakemu po dva kozarca, enega velikega, drugega pa malega. Seve, mi nismo vedeli, kako se to po ameriško pije. Prijazni gospod nas poučí, da se najprej pije iz malega kozarčka, v katerem je žganje, potem pa iz velikega, v katerem je pivo. Aha, tako pa že, tako! Hitro izpijemo, natakar nam zopet natoči in vselej je plačal dotični rojak. Naj mu bo sedaj, po 33 letih izrečena najlepša zahvala, žal, da za njegovo ime ne vem.

Potem je pa za nas vse potrebno preskrbel in nas poučil, kako naj se vedemo, da pridemo na svoj cilj. Omenjeni trije moji sopotniki so šli v državo Illinois, jaz pa v Ohio, v Cleveland. Dne 21. avgusta dospem v Cleveland na Erie postajo, nekako ob 9:30 zvečer. Sitni izvoščki me obkolijo in me silijo v kočijo. Vprašam nekega izmed njih po nemško, če ve za ta naslov ter mu pokažem listek, kjer sem imel zapisan naslov. Mož me ne razume. Pristopi neki drugi, ki je za silo lomil neko mešanico v nemškem jeziku in mi pravi, naj se peljem ž njim, da me bo peljal na pravi naslov. Že mislim vstopiti v voz ali kočijo, kar je že bilo, ko me neka gospa, z velikim slamnikom na glavi, nagovori:

"Kaj nisi ti Andrej Slak iz Dobrave?" Silno se začudim, pa sem vendar še toliko pri zavesti, da potrdim, da sem to jaz. "Kdo ste pa vi, če smem vprašat?" jo vprašam. Ona se mi pa le zvito smeje in tedaj sem jo spoznal, da je to moja sestrična Frances Ivans. (Letos 13. avgusta smo jo pokopali).

Vzame me seboj na ulično železnico in srečno se pripeljem na Marble Ave., kamor so prvi Slovenci največ prihajali. Tukaj se mi je zopet vse tako čudno zdelo, kot bi koruzo čistili, proti nebu pa letijo neke plevom podobne snovi. Ona mi pove, da so to tovarne jekla. Ker je bilo takrat vroče, so ljudje ležali zunaj, pa si mislim, tukaj bo gotovo slabše kot na Dobravi, kjer smo vsaj pod streho spali. Tam smo šli v mrvo, tukaj pa morajo ležati na goli zemlji.

V hiši, kjer je bilo moje bodoče stanovanje, je stanoval še sedaj dobri mi prijatelj Frank Gliha. On mi je tudi prinesel prvi pisker penečega se piva. Lepa hvala, Frank, se še spominjam, kako je bilo dobro.

Drugi dan sem si ogledal Ameriko in povedati moram, da sem bil zelo razočaran. Mesto lepih hiš, kot sem si predstavljal, sem videl same zakajene barake, bolj pripravne za cigane kot za poštene ljudi. — Domotožje se me je prijemalo in misli so mi ůhajale tje v prelepo našo vas Dobravo. Mislil sem si, da bi le skoro dobil delo in toliko zaslužil, da bo za potovanje, pa brž nazaj, odkoder sem pravkar prišel.

Dne 27. avgusta grem pred tovarno American Steel and Wire Co., in po nemško vprašam, če bi se dobilo kako delo. Paznik pred tovarno je bil Nemec in mi reče, naj malo počakam. Potem pa vzame v roke jabolku podobno stvar, ki je bila privezana na vrvici ob steni in govori čudne besede v mal zabojček, ki je bil pritrjen ob steni. Čudil sem se, da ta človek govori z mrtvo stvarjo, pa še leseno po vrhu. Pa kmalu pride neki precej obilne postave človek iz tovarne, me pogleda od vrha do tal, spregovori nekaj besed s čuvajem, česar nisem razumel, potem mi pa s prstom pokaže, naj grem ž njim. Tako sem na prav lahek način dobil delo.

(Dalje prihodnjič)

Kulturne ustanove S. D. Doma ob zaključku leta

Cleveland (Collinwood), O — Na pragu starega leta 1934 smo in že se nam približuje novo leto, up in nade boljših dni za nas delavce. Kot predsednik Slovenskega delavskega doma si štejem v dolžnost, da se zahvalim kot predsednik Doma vsem organizacijam in ustanovam za sodelovanje. Posebno priznanje pa zaslužijo odseki Doma, kot ženski odsek, kateri je vedno in ob vsaki priliki radevolje sodeloval, ne samo pri prireditvah Doma, pač pa tudi pri prireditvah ostalih Domovih odsekov, kakor tudi zunanjih društev za korist Doma. Odsek je aktiven z delom in denarno pomočjo Slovenskemu delavskemu domu že od prvega dneva, ko se je pričelo z aktivnim delom za Dom. Istotako ga najdemo pri vseh aktivnostih danes ob zatonu leta 1934.

Dramsko društvo Anton Verovšek je prava desna roka našega Doma v gmotnem in kulturnem oziru. S svojimi prireditvami pomaga Domu finančno, s svojimi dramskimi predstavami podaja SDD in collinwoodski naselbini kulturno lice. Kulturnega dela Verovška pa so obenem deležne tudi druge organizacije, ker društvo oskrbuje vso zbirko scenerije in oderskih tehničnih pripomočkov. Brez dramskega društva bi bil SDD in collinwoodska naselbina kulturna praznota. —

Slovenska šola SDD je zadnja ustanova, ki je bila organizirana potom Doma in v najzadnjem času se ji je pridalo tudi Mladinski pevski zbor. Da je šola kot taka potrebna, ne samo v delokrogu Doma, pač pa potrebna naselbini, je jasno. Edino, kar moremo dati naši mladini, da ne pozabi svojega rodu, je, da ji damo priliko naš rod spoznati, se seznaniti z našo kulturo, običaji in govorico. Šola ima svoj koncert na novega leta dan popoldne z izredno lepim programom. Prvič nastopi pred slovensko javnostjo s slovensko pesmijo v zboru 170 malih pevcev in pevk. Kdor čuti z našo mladino in kdor le more, ta ne bi smel zamuditi te nepozabne slavnosti naše naselbine. Pridite na koncert in praznujte srečnejše novo leto med našimi otroci. Prisostvujte njihovemu koncertu in deležni boste nepozabnega novoletnega voščila.

Pevski zbor Jadran je sicer samostojna organizacija, toda poleg tega pa tudi veja stebla SDD. Dom in naselbina brez pevskega zbora bi ne bila taka kot je. Zbor ima vse svoje aktivnosti v Domu in ž njegovim sodelovanjem ima Dom pravo lce središča narodne centrale. Kjer ni slovenske pesmi, tam ni pravega kulturnega gibanja. Jadran zasluži za svoje sodelovanje z Domom vse priznanje. Podpirajmo ga, kadar ima svojo prireditev. Ob zatonu starega leta, na Silvestrov večer, bo imel ta zbor svojo običajno prireditev. Ako želite praznovati lep večer v prijetni družbi pevcev, pridite med nje.

Z obstoječimi razmerami je imel SDD težak boj za svoj obstanek v zadnjem letu. Tudi v novem letu niso vidne razmere bogve kako rožnate. Da bo mogoče stavbo še za bodoče ohraniti namenom, za katere je bila postavljena, bo treba tudi novemu direktoriju zavihati si rokave, paziti na vse prilike, kje in kako je mogoče Domu pridobiti novih "kostimarjev" in obdržati naše domače organizacije s svojim sodelovanjem pri aktivnem življenju. Direktorij Doma je v zadnjem letu, vsaj po mojem vidiku, skusil biti vsem enak. Vedno je v prvi vrsti gledal za nadaljni obstoj odsekov in ako je bilo le mogoče, je pomagal tudi drugim društvom, članom Doma. Toda težko je pa v vseh slučajih narediti dobro, kajti kdor nekaj dela, vsekakor smemo od njega pričakovati tudi napak. Ampak če so bile tu in tam storjene kake napake, niso bile namenoma. Razmere Doma so mi povsem znane kot predsedniku in radi tega lahko rečem, da le s treznim delom, sporazumom in s pomočjo bomo za prihodnje SDD obdržali in zadostili obveznostim. S. D. Dom ima lepo urejene svoje klubove prostore. V klubu boste vedno našli svoje znance. Ako želite kozarček dobre pijače, ustavite se v klubu SDD.

Vsem podpirateljem SDD, našim odsekom, društvom in simpatičarjem želim v imenu Slovenskega delavskega doma in direktorija veselo in srečno novo leto.

Vid Jančič, predsednik.

Dobrouspela prireditev v Euclidu

Božicnica Mladinske šole v Euclidu se je popolnoma dobro obnesla. Vse je bilo židane volje. Zakaj pa tudi ne, saj nam je vse tako lepo uspelo, kakor so nam pač dopuščale priprave in razmere.

Igra je bila tako hitro namišljena, pa je kljub temu izpadla vsem v zadovoljstvo. Pa še bolezen je bila posegla med igralce, tako da so morali iskati novih moči zadnji trenutek. . . Res se je čuditi, da jim je bilo mogoče spraviti na oder igro v tako kratkem času.

Na tej prireditvi se je zopet pokazalo, da je naša naselbina prerasla Društveni dom. Razlogov v tem je veliko. V Euclidu je danes mnogo zmožnih moči, naj bo pevcev ali igralcev, to je zmožnih igralskih moči, ki so zmožne nastopiti v kakršnikoli vlogi. Toda ako je igra večje vsebine, se je pa sploh ne more spraviti na oder, ker več kot štiri ali pet oseb ne more nastopiti radi majhnega prostora. Dalje je tudi težko postreči ljudem, ako jih pride več na kako prireditev, posebno še v zimskem času.

Več takih ali podobnih razlogov se da našteti. Treba bo ljudem dopovedati, da je njih dožnost Dom podpirati. Sedaj je čas, da se zganemo in si kaj omislimo, da se kaj prizida ali razrine. Saj imamo vendar toliko časa, da ne vemo, kam ž njim. Ako pokažemo dobro voljo, bo šla stvar naprej. Samo taki, ki ljubijo prepir, naj se drže vstran, da vsaj ne bodo zadrževali tistih, ki imajo veselje do dela. Torej želimo, da nam prinese leto 1935 nekaj novega, kar bo v korist za vse.

Naslednje vrstice pa naj povedo vse darovalce, ki so pripomogli, da gre vse tako lepo naprej v tekočem letu: Po $5: društvo Napredek, Ljubljanski klub, L. Starman (Euclid Dairy); po $2: J. Gorjanc, Anton Pluth, društvo Cvetoči Nobel, P. Česen; po $3: društvo Euclid; po $1: L. Fortuna, F. Jazbec, A. Malovašič, J. Jamnik, Ivana Gole, F. Požar, Mrs. Noch, J. Jadrič, L. R. Wess, F. Yoger, Mr. Habinc, F. Rupret, F. Žagar, dr. Prijatelj, A. Nahtigal, A. Kovačič, Sophie Blatnik, V. Kuhar, J. Gabrenja, J. Globokar, Jennie Hrvatin, J. Govže, J. Racman, L. Godec, J. Henikman, A. Leskovec; po 50 centov: M. Kučer, R. Lovretič, F. Poropat; po 25c: J. Dodič, A. Stanič, F. Mahne, Mrs. Krančič, Mrs. Jadrič je podarila vrčke za pivo, ki so prinesli čistega $5.

Gori imenovanim darovalcem se v imenu Mladinske šole prav lepo zahvalimo in želimo, da bi imeli še več takih posnemalcev.

Dne 20. januarja bodo imeli naši malčki koncert. Želeti je, da napolnite tudi takrat dvorano tako, kakor predzadnjo nedeljo in zopet se bomo dobro imeli. Torej imejte naše škrjančke v mislih za tisti dan, ker to bo v resnici njih dan. Nastopili bodo z več lepimi pesmimi. Pridite in veselite se ž njimi.

H koncu želim vsem skupaj zdravo in bogato novo leto. Da ste mi zdravi!

A. Noch.

Zahvala za lep program

Geneva, O. — Moramo se zahvaliti dnevniku Ameriški Domovini, ki nam je dal tako lep program na božični dan. Najprej hvala lepa uredniku Mr. Pircu, ki je vse tako lepo uredil. Lepa hvala pevkam in pevcem, ki so tako lepo zapeli, da se je nam poslušalcem kar milo storilo. Lepa hvala tudi godbenikom, ki so igrali tako lepe valčke in polke, da je bil res pravi užitek poslušati. K nam so prišli poslušat radio program tudi Mr. in Mrs. Gramc, Mr. in Mrs. Kocjančič in še več drugih, za katerih pa ne vem imena. Vse je bilo lepo, samo prehitro je minilo tiste pol ure.

Vsi poslušalci radio programa vam želijo veselo novo leto.

Mrs. Pintar, farmerca.

Če verjamete al' pa ne

Možički, pazite, da se vam taka ne primeri, kot se je ongavemu Francetu, kateremu je žena drugi dan po novem letu rekla:

"France, moj ljubi!"

"Kaj pa je, srček?"

"Nič posebnega, samo na to bi te rada opozorila, da rabim takoj novo obleko. In če rečem takoj, pomeni to takoooj."

"Kaj se ti blede, ali kaj? Saj sem ti šele za božič kupil nov gvant."

"Kajpak si mi ga, pa vendar ne boš od mene zahteval, da bi sedaj nosila še obleko od lanskega leta."

△

Torej tisti, ki niste še kupili ženi obleke, počakajte vsaj toliko časa, da bo nastopilo novo leto, da ne bo potem jezikala, da mora nositi obleko od lanskega leta.

S tem se bom ženskam zameril, ampak lepo vas prosim, kaj pa bo, če ne bomo mi moški skupaj držali.

Ženice naj se pa le potolažijo, saj je samo še dva dni in začeli bomo delati obljube in zaprisege, da ne bomo več taki, kot smo bili v tem letu. Samo še par kurjih peres nam manjka, pa bi bili kot angelčki. Ja, menda ja!

△

Na božični večer je bi pri nas trubel. Jaselce smo postavljali in ko je bilo že vse gotovo, se bebika naenkrat spomni, da ima še nekje na izbi tri kralje, ki so bili še v starih jaselcah in ti da morajo tudi v štalco. Vse dokazovanje ni pomagalo nič in ženska trma je zmagala. Tako je sedaj v naših jaselcah šest svetih treh kraljev, kar se sicer ne strinja s sv. pismom, ampak če naša bebika tako ukaže, potem mora biti tako in nič drugače. Da je imela pa tako besedo je iskati vzroka v tem, ker je ravno o praznikih obhajala svojo peto obletnico rojstva in pravi, da ni sedaj več otrok, ampak že velika punčka. No ja, se reče, kajpada.

NRA MEMBER U.S. WE DO OUR PART

"Ameriška Domovina" stori svoj del za uresničenje predsednikovega programa.

Romantika ameriškega zapada

IZVIRNI PREVOD ZA "AMERIŠKO DOMOVINO"

"Hm, to je težko reči. Dvajali tritisoč morda. Saj jih skoro nič ne ujamemo, pri tem se pa še neprestano množe. To pomlad nismo imeli sreče. Čredo, ki jo imamo v koralu, smo ujeli še lansko leto."

"Ali se kaj vidi Belega mustanga?" je vprašal Frank. "Ali je že prišel kdo z lasom v njegovo bližino?"

"Še nihče bliže kakor mi v šestih letih. Tega vraga je pač nemogoče ujeti. Njega in njegovo krdelo črnih vrancev smo videli pred nekaj dnevi, ko so dirjali proti neki vodni kotanji tja dol, kjer se stikata Nail kanjon in Kanab kanjon. Ta mustang je tako prevejan, da ne bo šel nikoli pit v naše koralske pasti. In zdi se mi, da more prestajati brez vode po dva leda, razen če ve za kako skrito vodo, h kateri ga pa nismo še nikoli sledili."

"Ali mislite, da se nam bo nudila prilika, da vidimo tega Belega mustanga in njegovo krdelo?" je vprašal Jones.

"Videti ga! Hm, nič lažjega nego to! Pojdite dol po Snake Gulchu, kampirajte v Singing Cliffsu, zatem pa pojdite preko v Nail kanjon in tam čakajte. Ko bo prišlo krdelo pit, kar se bo zgodilo — po mojih mislih — zdaj v nekaj dneh, zapodite mustange v reber. Samo glejte, da odrežete ostale od Belega mustanga. Veste, ta konj ne naredi nikoli nobene napake. Morda ga boste videli prihajati kakor bel blisk. Saj sem čul, da zvene kopita tega konja ko zvonci na trdem kamenju cele milje daleč. Njegova kopita so trša od vsake železne podkve, ki je bila še kdaj skovana. Pa tudi če ne ugledate Belega mustanga, je že sam Snake Gulch vreden, da ga vidite."

Pozneje sem izvedel od Stevarta, da je ta Beli mustang prekrasen žrebec najbolj divje in žlahtne krvi. Svoje kraljestvo je imel na grebenih in v globelih med Grand kanjonom in Buckskinom. To je bil eden najbolj iskanih in zaželjenih mustangov od vseh lovcev na divje konje, in pri tem večnem zasledovanju je postal tako prekanjen in izkušen, da se ga je moglo od časa do časa uzreti samo za kratek hip. Karakteristično dejstvo pri tem žrebcu je bilo, da ni trpel v svojem krdelu drugih konj kot samo ko noč črne vrance. Toliko se je vedelo o njem, da se je neprestano boril z drugimi žrebci ter jih ubijal, toda se je vedno držal preč od gozdovnih pokrajin, kjer ni manjkalo dobre pitne vode, ter je gospodaril po grebenih Siwasha. Običajna in menda edino uspešna metoda pri lovu na divje konje je, da so gradili korale okoli napajališč. Lovci so bili noč za nočjo zunaj na oprezu. Kadar so prišli mustangi pit, kar se je zgodilo vselej šele potem, ko se je mračilo, so lovci naglo zaprli vrata palisad. Toda tega trika se ni nikoli preizkusilo z Belim mustangom, in to iz povsem enostavnega razloga, ker se ni slednji nikoli podal v tako past.

"Fantje," je rekel Jones, — "ker bi bilo prav, če se pred lovom malo utrdimo, bomo pogledali za tem Belim mustangom."

Ker so me divji konji od nekdaj fascinirali, mi je bila ta novica nad vse dobrodošla.

Wallace in jaz sva izkoristila zadnje tople dni, ki sva jih prejezdila po dolini pod Oakom, da se tako utrdiva za poznejše delo, ki naju je čakalo. Baš v tej dolini sem si utrdil svoje mišice in tu sem postal na sedlu kakor priraščen. Frankovo zdravilo, obstoječe iz sladkorja in rdeče paprike, mi je pregnalo prehlad in s povratkom čilosti in zdravja se mi je vrnila tudi samozavest, tako da sem se počutil resnično srečnega. Opazil sem, da so bili tudi moji tovariši pri najboljši volji in izbornem zdravju. Wallace je dan za dnem galopiral na svojem Rjavcu, Jones je poslej bolj prijazno govoril s psi, Jim je neprestano pekel prepečenec ali blince, kakor bi rekli mi, ter zadovoljno kadil iz svoje pipe, Frank pa je samozadovoljno ponavljal: "O, izhajali bomo imenitno, zakaj časa imamo na koše!"

"Fantje," je rekel Jones, ko smo sedeli okoli ognja. "Vidim, da se utrjujete, pa tudi sam sem se iznebil vse mehkužnosti, ki mi je bila morda še ostala v mišicah. In psi tudi imenitno kažejo in mnogo obetajo. Zdaj me ubogajo, dasi se včasih še nekoliko zmedejo, ko da ne vedo prav, za kaj prav za prav gre. Nu, jaz jim tega ne očitam. Treba bo pač čakati, dokler nam bo sreča mila, da poženemo kakega jaguarja na drevo. Ko bosta Sounder in Don to videla, bosta na mah kapitalna jaguarska psa, fantje. Ampak Mooze, hm, Mooze je pač trmoglava mrcina! Vse svoje življenje, odkar imam posla s psi, še nisem našel druge poti, da bi naučil pse ubogljivosti, kakor samo potom strahu in respekta. Zelo ljubim bufale, konje in pse, toda nikoli se ne dam zapeljati po sentimentalnosti. Ako morajo živali ubogati, morajo pač ubogati in druge poti ni! Še nikoli v svojem življenju nisem zaupal nobenemu bufalu, pa mu tudi ne bom. Zakaj če bi mu, bi me nocoj ne bilo tukaj. Saj vsi veste, da je bilo že mnogo paznikov udomačenih divjih živali umorjenih. Naštel bi vam lahko takoj ducat takih tragedij. Odkar sem prišel iz New Yorka, sem večkrat premišljeval o neki ženski, ki sem jo videl tam nastopati s skupino afriških levov, ki so skakali preko njene glave. Kako veličasten pogled!

(Dalje prihodnjič)

Vsak dan ena

Ameriške diplomatske zveze

Zedinjene države ameriške imajo svoje poslanike v vsaki bolj važni svetovni državi. V začetku sedanje oblike vlade, so imele Zed. države le s par važnejšimi državami diplomatske stike, danes ima pa skoro vsaka svetovna država ali dežela svoje zastopstvo v Washingtonu. Danes imajo Zed. države okrog 50 poslanikov in ministrov, ki so nastanjeni v glavnih mestih raznih svetovnih držav. Vendar je nekaj držav, katere niso tako važne, da bi imele Zed. države posebne poslanike ali vsaj konzule tam. Tako je na primer ameriški poslanik za Belgijo obenem zastopnik za veliko kneževino Luksemburg. Ameriški konzul v Florenci, Italija, je obenem konzul za republiko San Marino. Navada, da si izmenjujemo diplomate, je nastala v petnajstem in šestnajstem stoletju in sicer radi trgovskega prometa med posameznimi državami. Poprej so pošiljale države druga k drugi svoje diplomate ali vladne zastopnike samo, kadar je bilo treba opraviti tam kako posebno naročilo ali misijo.

KOLEDAR DRUŠTVENIH PRIREDITEV

1934			DEC.			1934
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23/30	24/31	25	26	27	28	29

Januar

5.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, ples v spodnji dvorani SND.

6.—St. Vitus Mothers Club, Prireditev v avditoriju SND.

6.—Pevsko društvo Ilirija, predstava in petje v Slovenskem Delavskem Domu na Waterloo Rd. Začetek ob 7:30 zvečer.

8.—Mladinski zbor "Kanarčki" ima svojo glavno letno sejo.

12.—Orel klub, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

12.—Interlodge League, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

12.—Dr. Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ priredi svojo prvo plesno veselico v Klima dvorani na 3241 W. 50th St.

19.—Dramsko društvo Ivan Cankar, ples v spodnji dvorani SND.

19.—Klub Slovenskih vdov, plesna veselica v Knausovi dvorani.

20.—Lyrus Chorus, predstava v avditoriju S. N. Doma.

20.—Euclid Rifle and Hunting Club priredi srnjakovo večerjo v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

20.—Zbor škrjančki mladinske šole S. D. Doma v Euclidu, koncert v domu na Recher Ave.

26.—Društ. sv. Janeza Krst., št. 37. JSKJ. Ples v spodnji dvorani SND.

26.—Klub Krogla priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

27.—Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju SND.

27.—Letna delniška seja S. Z. Zveze v Slovenskem domu na Holmes Ave.; pričetek ob 1. uri popoldne.

Februar

2.—Samostojna Zarja, ples v spodnji dvorani SND.

3.—Dramsko društvo Abraševič, predstava v avditoriju S. N. D.

3.—Društvo Beacons št. 667 SNPJ priredi igro in ples v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

9.—Društvo Spartans, št. 198 SSPZ, ples v spodnji dvorani SND.

10.—Workmen Sick Benefit Society, koncert v avditoriju S. N. D.

10.—S. Ž. Zveza št. 25, igra in ples v Knausovi dvorani.

10., 11., 12. in 13.—Velikanski zimski karnival ali bazar v dvorani pod novo cerkvijo sv. Vida.

16.—Dramsko društvo Ivan Cankar, ples v spodnji dvorani SND.

17.—Slovenski Sokol, javna telovadba v avditoriju SND.

23.—Društvo France Prešern, št. 17 SDZ, plesna veslica v spodnji dvorani SND.

23.—Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ priredi plesno veselico v Twilight Ball Room (preje Grdinova dvorana).

24.—Vrtec SSPZ, predstava v avditoriju S. N. Doma.

24.—Društvo Cleveland št. 126 in društvo Lipa št. 129 S. N. P. J. praznujeta skupaj 25-letnico obstanka. Banket in plesna veselica v S. N. Domu na St. Clair Ave.

Marc

2.—Orel Klub, ples v spodnji dvorani SND.

2.—Ženski klub Slovenskega Doma na Holmes Ave. priredi maškeradno veselico.

3.—Jugoslovanski Pasijonski klub, predstava v avditoriju S.

10.—Samostojna Zarja, prireditev in ples v spodnji dvorani SND.

16.—Dr. Kranj priredi plesno veselico v spodnji dvorani SND.

17.—Club O-Pal, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

24.—Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju SND.

31.—Blaue Donau, koncert v avditoriju S. N. Doma.

APRIL

7.—Dramatično društvo Abraševič, predstava v avditoriju S. N. Doma.

13.—Roustabouts Club, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

27.—Društvo Orel, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

28.—Pevsko društvo Soča, koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

MAJ

4.—Društvo Svobodomiselne Slovenke, št. 2 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

11.—St. Clair Grove, št. 98 WC, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

12.—St. Vitus Mothers' Club, predstava v avditoriju S. N. Doma.

12.—Proslava Materinskega dne ob priliki petletnice podružnice št. 41 S. Ž. Z.

JULIJ

2. nedeljo v mesecu—piknik Slovenske zadružne zveze na Močilnikarjevih farmah.

28.—Pevsko društvo Soča, piknik na Močilnikarjevi farmi.

SEPTEMBER

14.—Roustabouts Club, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

OKTOBER

5.—Club O-Pal, ples v avditoriju S. N. Doma.

12.—Društvo Napredne Slovenke, št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

NOVEMBER

3.—Samostojna Zarja, koncert v avditoriju S. N. Doma.

10.—Društvo Slovenec, št. 1 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju S. N. Doma.

10.—Pevsko društvo Soča, koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

DECEMBER

31.—Pevsko društvo Soča, zabava v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

---

14. septembra 1936 se prične konvencija Jugoslovanske Katoliške Jednote v avditoriju S. N. Doma.

—o—

Iz naše mladinske prireditve

Euclid, O.—Naj malo opišem Miklavževo prireditev tukaj v Euclidu. Igra "Trije tički" je res polna humorja in se nam je zelo dopadla. Mr. Kosten je igral vlogo krčmarja in je prav pridno nosil na mizo vino in guljaž. Trije ptički so pa pridno pili in jedli, zraven so se pa krohotali, kako bodo krčmarja opeharili, ker vsi trije so imeli luknjo v žepu. Pa saj so bili pripravljeni delat za ceho. Krojač mu je napravil hlače, saj veste kako. Mr. Stefančič je bil urar in ko je dobil uro v popravilo, je videl, da manjka uri eno kolo. Krčmar mu prinese kolo, ki je bilo večje od same ure. Joj, to je bilo smeha. Mr. J. Globokar je bil pa piskrovez in je nazadnje krčmarju pisker na glavo poveznil, da ni videl kam so šli. Toda oko postave jih najde. Mr. Požar, ki je bil sodnik, jih je strogo sodil in slabo bi se bilo izteklo zanje, da ni bilo dobre špele, ki je zanje prosila. To je bila Mrs. Globokar.

Vsem navzočim se je videlo, da so bili zadovoljni z igro.

Po igri nam je Mr. Jadrič, predsednik Mladinske šole, povedal, da nastopijo naši malčki ter predstavi našega pevovodjo Mr. Semeta. Naši malčki so zapeli božično pesem Sveta noč. Več pesmi ni bilo na programu, ker bodo imeli naši malčki 20. januarja koncert in takrat nam bodo pokazali vso svojo zmožnost. Zato vas že sedaj vabim vse, od blizu in daleč, da nas takrat posetite.

Miklavž je obdaril vse navzoče malčke s sladkarijami in drugimi darili. Vsi so bili prav veseli, stari in mladi. Zahvaljujem se vsem odbornikom, ki se trudijo za korist Mladinske šole in istotako tudi igralcem. Hvala tudi Mr. Wessu, ki je prvi povabil Mr. Semeta, da uči naše malčke lepega petja. Zahvaliti se moram tudi Ameriški Domovini ter umetnikom za tako lep božični radio program. Hvala!

Vera Gole.

—o—

Novice iz župnije Marije Vnebovzete

Cleveland (Collinwood), O.—Kadar se vrši kaka večja ali manjša slovesnost ali prireditev, se o stvari več ali manj poroča v javnosti potom časopisja, kar, seveda, ni nič več kot prav. Praznovanje Božiča je vsako leto najbolj pomembna zgodovinska slavnost, ker praznujemo na ta dan rojstvo krščanstva. Kakor povsod, tako smo tudi v naši collinwoodski fari praznovali ta praznik na zelo slovesen način. Pri polnočnici je bila naša, precej obširna cerkev nabito polna. Na stotine ljudi se je moralo vrniti, ker ni bilo več prostora v cerkvi.

Naj tu omenim, da so dekleta Marijine družbe kupile novo mašno opravo, katera se je rabila prvič na božični dan in je prav zares krasna. Polnočno sv. mašo je daroval Rev. L. Kužnik, ob asistenci Rev. Viranta in našega semeniščnika g. Sodja, ki je sin dobro poznane in spoštovane Sodjeve družine.

Ob tej priliki se je prav posebno pokazala mogočnost naših novih orgel. Pod spretnim vodstvom našega organista Mr. M. Rakarja in našega fino izvežbanega pevskega zbora Ilirija so donele božične pesmi, da je bilo občinstvo naravnost očarano. Vseh maš smo imeli na božični dan osem in pri vsaki maši je bila cerkev polna. Naj omenim samo slovesnost ob desetih, ko je daroval sv. mašo naš župnik, monsignor Rt. Rev. Vitus Hribar, ki je bil nedeljo pred božičem slovesno imenovan za monsignorja v škofijski katedrali v Clevelandu. Na božični dan je bila prva slovesna maša, katero je naš g. župnik daroval kot monsignor. Te slovesnosti se je več društev udeležilo korporativno, kar je slovesnost še povečalo.

Farani Marije Vnebovzete si štejemo v veliko čast, da imamo za župnika tako visokega cerkvenega dostojanstvenika in se zavedamo, da ni samo naš, ampak je cerkveni prelat vseh slovenskih župnij v clevelandski škofiji. Toda mi Collinwoodčani smo pa še posebej nanj ponosni.

Končno naj še omenim, da je bila božična kolekta nepričakovano velika in znaša nad $1,700. Za te slabe delavske razmere, kakor so, je to zelo velika vsota. S tem so naši farani pokazali vso svojo veliko požrtvovalnost. Vsa čast jim!

J. G.

—o—

DNEVNE VESTI

Španski kralj toži laško banko za denar

Milan, Italija, 29. decembra. Bivši španski kralj je vložil tožbo proti Banco Urquijo v mestu Bilbao, španska, za vrnitev delnic od laške Edison Co., katere je kupila njegova mati, bivša kraljica Kristina. Kraljica je umrla leta 1929 in je zapustila delnice svojemu sinu. Te delnice so naložene v laški banki, ki zastopa Urquijo banko v Italiji. Banka se brani z izročitvijo delnic, rekoč, da je delnice zaplenila vlada španske republike.

—o—

Jugoslovanski sodnik Dobranić ima svoje mnenje

Buenos Aires, Argentina, 29. decembra. V tukajšnjo katoliško cerkev sta prinesla Mr. in Mrs. Fiorelle svojega novorojenca, da bi bil krščen. Ko sta povedali župniku, da bi rada imenovala svojega novorojenca na ime "Eucaristico," v spomin zadnjega evharističnega kongresa v tem mestu, je župnik odrekel krst, češ, da to ni primerno ime za otroka. Signor in signora Fiorelle sta tožila na sodniji, in sodnik Ivan Dobranich, ki je jugoslovanskega rodu, je potrdil odločitev župnika, češ, da "Eucaristico" ni nikakoršnje ime, pač pa pridevnik, in s pridevnikom se ne more krstiti otroka.

—o—

Francija ne bo izročila Trotzkya Rusom

Paris, 29. decembra. Dokler se bo Trotzky "pametno" obnašal v Franciji, toliko časa lahko uživa gostoljubnost Francije in ne bo izročen boljševiškim voditeljem v Rusiji, se glasi izjava francoskih višjih uradnikov. Poročila iz Moskve naznanjajo, da bo Rusija zahtevala izročitev Trotzkya, ker je obdolžen zarote proti Stalinu.

—o—

91 let stara ženska gre k birmi z 72-letno hčerko

London, 29. decembra. 91 let stara ženska, Mrs. Claudette Leach, je bila birmana včeraj v mestu Wisbech, Cambridgeshire, Anglija. Ker je bila precej slabotna jo je peljala k oltarju njena 72 let stara hči. Pred oltarjem je stara ženica skoro padla na tla radi slabosti, toda ji je škof pomagal, da je vstala in jo birmal, nakar je veselega duha odkorakala k svojemu sedežu.

—o—

Tajna obravnava proti morilcu Kirova

London, 28. decembra. Brzojavka iz Varšave naznanja, da se je včeraj pričela tajna obravnava proti Leonidu Nikolajevu in 13 njegovim pristašem radi umora visokega boljševiškega dostojanstvenika Kirova.

—o—

Garažni uslužbenci na štrajku v Minnesoti

Minneapolis, 28. decembra. Kakih 2,000 do 2,500 uslužbencev in mehanikov v raznih garažah tega mesta odide na štrajk v četrtek, 3. januarja. Uslužbenci so skoro enoglasno odglasovali za štrajk.

MALI OGLASI

Tone in Gertrude Kolar
3222 Lakeside Ave.
vabita vse prijatelje in znance na prijetno domačo zabavo nocoj, Silvestrov večer.

Naznanjam tudi, da imam licenco za prodajo likerjev na kozarce. Vedno sveže Pilsner pivo.

Voščim veselo in zadovoljno novo leto vsem!

Iz urada SND

Prosi se vsa društva S. N. Doma, ki še niso poslala pooblastil izvoljenih zastopnikov za konferenco S. N. Doma, da ista nemudoma pošljejo v urad S. N. D., da se lahko naredi seznam zastopnikov. Ako pa katero društvo še ni dobilo pooblastila, se istega dobi v uradu S. N. D. — Direktorij S. N. D.

Delo dobi

lepotičarka (beauty operator), ki je spretna v "finger wave." Oglasite se pri Jack Dietz Beauty Shop, 6528 St. Clair Ave. (305)

VESELO NOVO LETO

želim vsem svojim prijateljem in znancem.

Vsi dobrodošli na Silvestrov večer v mojih prostorih.

Dobili boste mnogo najboljše zabave in sijajno postrežbo. Se vljudno priporočam in ponovno želimo iskreno in zdravo novo leto.

METTA RESTAURANT INC.

961 Addison Rd.

Službo dobi

srednje stara ženska za hišna opravila. Vpraša naj se po sedmi uri zvečer na 1434 E. 41st Street. (306)

ZAHVALA

Vsak skrben gospodar z zanimanjem ob koncu leta pregleda delovanje svojega podjetja, trgovine ali karkoli že ima. Tudi mi smo pregledali poslovanje našega podjetja za pretečeno leto in z radostjo priznamo, da se je število naših prijateljev v preteklih 12. mesecih znatno zvišalo. Mnogo več rojakov se je poslužilo v preteklem letu našega urada pri pošiljanju denarja v stari kraj in pri raznih drugih poslih, ki spadajo v naše področje, kot pa prejšnja leta.

Naša prijetna dolžnost napram vsem, ki nas podpirajo, je, da se jim ob koncu leta prav iskreno zahvalimo. Torej hvala lepa vsem, ki ste se poslužili naše pisarne pri pošiljanju denarja, pri potovanju v stari kraj, hvala onim, ki so plačevali račune za plin, elektriko, telefon in vodo, hvala tistim, ki so prišli k nam radi notarskih ali drugih poslov in hvala tudi vsem, ki so imeli zaupanje v nas.

Kot do sedaj, tako bomo gledali tudi zanaprej, da bo naša postrežba v vsakem oziru točna, da bo vsak, ki prestopi prag našega urada, prijazno sprejet in vseskozi točno in pošteno postrežen.

Končno želimo vsem našim prijateljem, kakor tudi vsem rojakom:

SREČNO, ZDRAVO, ZADOVOLJNO in USPEŠNO NOVO LETO 1935.

AUGUST KOLLANDER CO.

V Slov. Narodnem Domu
6419 St. Clair Avenue.

DRUŽINA JAZBORSKIH

(Za "A. D." prestavil M. U.)

12.

Naslednjega jutra je moral Albertov sluga po Rodetove stvari. Stari Mohor je imel v gradu čez glavo dela. Iz lovske koče je prispela nova pošiljatev divjačine — štirje gamzi in trije kapitalni jeleni — in tako je moral sedaj Mohor odžagati divjačini rogovje, a nato nadzirati odpošiljatev iste. To delo je delalo starega Mohorja še skoro veselejšega, nego srečanje s "fino Liziko." Glasno je ropotal v shrambi, pel poskočnico za poskočnico ter veselo govoričil mrtvi divjačini. Njegov glas je bilo čuti celo na svetlo trato, kjer je zopet sedela Kitty ter je bil Rode zatopljen v svoje slikanje, dočim je teta Doroteja nejevoljno pogledovala proti gospodarskim poslopjem — bala se je, da bi utegnila proti gospodarskim poslopjem — bala se je, da bi utegnilo starčevo veselo blebetanje motiti umetnika pri delu. A Rode očividno ni slišal tega, pač pa je le gledal Kitty in svojo sliko — izgledalo je celo, da je bila poslednja pri tej delitvi nekoliko prikrajšana, kajti čim pogosteje je dvignil pogled od platna, tem dalje je gledal to krasno podobo življenja. In često je globoko dihnil in žarečih lic zmajal z glavo, kakor da ne sliči njegova slika z resničnostjo. Kitty, ki je sedela potrpežljivo kakor miška, je opazila ta njegov nemir in ko je zopet enkrat pritisnil roko na svoje razžarjeno čelo, je tiho vprašala: "Gospod Rode. . .?"

Teta Doroteja je pobesila knjigo.

Tedaj so zaškrtali na pesku hitri koraki in prikazal se je stari Mohor. Bil je golorok, roke poškropljene do komolcev od krvi, par rdečih odtisov prstov se je smejalo na njegovem obrazu, a v rokah je držal sveže odžagano rogovje dvanajstletnika.

"Prosim za zamero, gospoda, a kaj takega je treba videti!" je zaklical in dvignil rogovje. "Takega jelena ni gospod grof že dolgo podrl. Ta je pač še izza mojih časov."

Kitty in Rode sta pogledala rogovje raztresenih pogledov. Teta Doroteja je pa skočila in psovala: "Mohor! Ali ste nori ali kaj, da si drznete tako priti pred dame?! Kakor pravcati morilec! Izginite in sicer takaj!"

"Ježeš, Marija!" je zajecljal starec in pričel bežati. Za grmovjem pa je postal, zmajal z glavo in godrnjal: "Saj so res na svetu ljudje, ki nimajo smisla za krasoto takega rogovja! Kar verjel ne bi! Da, da, ženske! O, ti ljubi Bog!"

Gospodična pl. Deteljeva se dolgo ni mogla pomiriti. — "Strašni prizor" ji je šel na živce. Tako je vedno pri njej vplivalo, kakor bi vrgel človek kamen v vodo: en val budi drugega in treba je precej časa, da se vodna gladina pomiri. Gospodična je pričela v svojem ogorčenju govoriti — da bi celo grof Jazborski moral bežati, da je ni v skrajni zadregi Kitty opozorila: "Teta Doroteja — vendar!"

Od trojice je od te nadlege imel svojo korist in mu je dobrodošla, edino Rode. Pomiril se je bil in je sedaj delal z enakomerno marljivostjo. Potem je zopet kakor viharna nestrpnost napadla njegovo roko, vse v njegovem bitju sta bila veselo življenje in vesela naglica.

Ko je teta Doroteja to opazila, je začudena pogledala: — "Gospod Rode! Kaj vam je?"

"Poglejte, ta razsvetljava v tem trenutku," je jecljal, ne da bi prekinil delo. "Kako se sveti-jo lasje ob sencih. . . in lice. . . kako se celo v senci sveti! To je pravljica, sanje! To moram ujeti!"

Tihe minute so minevale. Potem je odstopil od platna, kakor da se je le s težavo premagal. Veselje je skoro pačilo njegov obraz. "Mislim, da sem ujel!"

Gospodična pl. Deteljeva je odšumela k stojalu. Tudi Kitty je napravila kretnjo, kakor da hoče skočiti. To je opazil Rode in s srečnim smehljajem je vprašal: "Ali hočete videti?" Stekla je, medtem ko je teta Doroteja že pela mlademu umetniku pesem hvale. Tiho, obraz žareč od rdečice, je stala Kitty trenutek pred sliko. Potem je obotavljaje se pogledala Rodeta in z glasom, ki je izdajal nje veselje, je dejala: "Bojim se le, da ste hoteli laskati, zelo laskati!"

Pogledal jo je svetlih oči in teta Doroteja je mesto njega odgovorila: "Nikakor, dete! — Baš tako je bilo, kakor je tu naslikano! Kar neverjetno je, kako je gospod Rode vse pogodil! Ta odsev, ta lesket solnca! Ta krasota!" In kar tako naprej je iz nje žuborelo.

Rode je postal v očigled tega bogatobesednega navdušenja ves zmeden. Odtisnil je nove barve na paleto in se okrenil h Kitty. "Ali smem prositi. . . le še četrt ure za obleko, predno se razsvetljava spremeni."

Hitela je k naslanjaču, da zopet zavzame svojo pozicijo.

Iz četrt ure je prišla cela ura neumornega dela. Rode je bil tako zatopljen v gledanje in delo, da je preslišal Albertove korake. Albert je prišel proti poldnevu z odprtim listom v rokah. Njegove oči so gledale resneje nego običajno. Ko je pa le trenutek pogledal na platno, so se njegove poteze zjasnile. Položil je roko na umetnikovo ramo. "Da, ljubi prijatelj, Ivič bo imel veselje nad tem delom!" Trenutek je še postal zatopljen pred sliko, potem je stopil k teti Doroteji, ne da bi opazil, kako so jo vznemirile njegove besede, ter ji izročil brzojavko, a istočasno se je okrenil k sestri in ji dejal: — "Robert in Viljem prideta danes popoldne."

Kitty je od veselja zavrisnila ter skočila k teti Doroteji, da vidi brzojavko. A sredi pota je prestrašena obstala — njen pogled je obtičal na Rodetu in žalostna senca je legla na njen obrazček. Tudi Rode je bil kaj čudno vznemirjen. Očividno je bilo slikanja za danes konec, zato je tresočih se rok spravil čopiče ter zaprl škrinjico z barvami.

Medtem je teta Doroteja obravnavala z Albertom o vseh predpripravah: treba je bilo urediti za Roberta in Viljema sobe, poslati na eno uro oddaljeni kolodvor kočijo ter naročiti nosače, kajti sinovi so se imeli podati v lovsko kočo. Teta Doroteja je globoko vzdihnila, se prijela za čelo ter odhitela, ne da bi se poslovila od Rodeta.

Albert se je bil globoko zamislil. Med obrvmi se mu je prikazala globoka brazda. Tudi Kitty je očividno izgubila dar govora. Rode je snel platno raz stojalo in nato so šli počasi proti gradu. Ko so prišli do ribnika, je vprašal Albert, ki se je zbudil iz svojega premišljevanja: "Povejte, Rode, ali imate sedaj, kar potrebujete? Ali bo treba še nadaljne seje?"

Plašno je pogledala Kitty Rodeta. "Mislim, da bom lahko izhajal s tem, kar imam. In tudi ne smem biti predrzen. . ."

"Predrzen? Vaša slika ne sme utrpeti škode! Jutri bi bilo vsekakor nekoliko težko. . . ta nemir v hiši . . . a morebiti pojutrinjim. Govoril bom glede tega z gospodično Deteljevo. In ko vam bo po obedu Fric prinesel vaše stvari, vam po njem sporočim."

Rode se je lahko samo s pogledom zahvalil. Grlo mu je bilo kakor zavezano. Ne da bi dvignil oči, se je poklonil Kitty, podal Albertu roko ter se okrenil, da gre. Albert ga je molče spremljal do drevoreda. Ko sta stopila v senco dreves, je dejal tiho: "Vam je dobro, dragi prijatelj! Svoje rastoče delo lahko gledate in niti ena misel ne moti vaše čiste in polne sreče."

Rode je pokimal, kakor da se na tem dejstvu pač ne da ničesar spremeniti. Pri tem pa je vzdihnil in gledal v tla.

"A jaz!" Albert je gledal skozi veje proti hribom. "Jaz bom moral za svojo srečo marsikaj prestati . . . tam gori!"

Kitty je bila ostala pri ribniku in med tem ko je bila s pogledom sledila bratu in Rodetu, je iztegnila roko v hladni dežek vodometa. Videla je, kako sta se poslovila, kakor da gre ločitev za dolgo časa. Nalahko se je zgrozila. Umaknila je roko, jo obrisala v robec ter se zastrmela izgubljenega pogleda v vodo, v kateri so plavale postrvi. Tako je preslišala Albertove korake, ko je stopil na verando in celo preslišala nekaj časa kasneje, ko je zvonil zvon. Fric jo je moral poklicati. Ko je sedla za mizo, jo je teta Doroteja nekam čudno pogledala in vprašala: "Dete, kaj ti je?"

"Menič Nič. Mislim le, da sem nekoliko nestrpna. . . tako težko pričakujem Robertov in Viljemov prihod."

"Ali se popelješ s kočijo na kolodvor?"

Kitty je neodločno pokimala, a Albert se je vmešal takoj: "To bi na vsak način odsvetoval." Navedel je vzroke: prašno cesto, morečo vročino — a iz njegovih besedi je Kitty spoznala, da je skrb za nje zdravje le izgovor. Čemu jo je torej hotel obdržati doma?

Teta Doroteja ni tega zapazila. Dejala je: "Morebiti si tudi nekoliko trudna, kajti seja je bila danes dolga in med to nisi imela niti odmora. Res ne vem, kako sem morala na to pozabiti. Seveda, gospod Rode je bil danes tako izredno za delo razpoložen. A če pride zopet pojutrišnjem. . ."

"Pojutrišnjim? Res?" je rekla Kitty tiho in obotavljaje se je še dostavila: "Torej vendar še ena seja?"

"Da, moje ljubo dete, to malo žrtev moraš že še doprinesti mlademu umetniku," je opominjala teta Doroteja z materinsko resnostjo." Albert mi je povedal, da je to v interesu slike potrebno in uspehu lepega dela vendar ne moremo staviti zaprek na pot."

Albert je pogledal teto Dorotejo in se nasmehnil. Kitty je v odgovor le skomignila z rameni, a tekom obeda se je nje razpoloženje presenetljivo izboljšalo. Le radovednost, zakaj jo hoče imeti Albert doma, ji ni dala miru.

Ko so šli po obedu na verando, teta Doroteja prva, se je Kitty obesila bratu na roko in šepetaje vprašala: "Povej mi, Albert, a odkrito, zakaj me hočeš imeti doma?"

"Pridi k meni, ko bo teta Doroteja spala in povedal ti bom."

Osupla mu je pogledala v oči, kajti kaj čudno razburjenje je govorilo iz njegovega glasu. A ni izpraševala. Trepetajoč nemir še je vzbudil v njej, kakor bi se imela bati slabe vesti in očitkov. A naj je grebla, kolikor je hotela, ni se mogla zavesti katerekoli krivde. To si je neprestano ponavljala, a se vendar ni hotelo umiriti njeno srce.

Na verandi ni Albert sedel na običajno mesto. Stoje je popil kavo iz čašice, katero mu je bila podala teta Doroteja. Nato je pobral časopise, pokimal v pozdrav in izginil.

"Kaj mu je?" je vprašala teta Doroteja začudena.

Kitty je resno gledala. "Saj je sinoči delal kasno v noč, a danes vse predpoldne. Najbrže se hoče nekoliko odpočiti. A saj je tudi strašno soparno danes. Tako čudno težkomorno je ozračje!"

"Da, prav praviš. Baš kakor bi se pripravljalo k nevihti." Gospodična pl. Deteljeva je kukala skozi listje divje trte. A nebo je bilo modro, niti oblačka ni bilo videti.

"Kajne, tudi tebi je tako. . . ne vem kako! A nikar ne imej obzirov do mene. Ako si trudna. . ."

"Da, ljubo srce, hvala ti!" In nežno je teta Doroteja pobožala Kittyjino lice.

Tiho sta sedeli. Teta Doroteja je držala v rokah skodelico, sanjavo gledala v praznino ter od časa do časa popila požirek kave. Kitty je plaho poslušala proti odprtemu oknu v prvem nadstropju — od tam gori je bilo čuti nemirne korake.

Končno se je teta Doroteja dvignila, da gre v svojo sobo Kitty jo je spremila v vežo ter čakala pod stopnicami, da so se gori vrata zaprla. Nato je neslišno stekla po stopnicah in vstopila razburjena v bratovo sobo.

(Dalje prihodnjič.)

BRUSS RADIO
popravlja vse vrste aparate.
6026 St. Clair Ave.
ENdicott 4324

PRIDITE IN OGLEJTE SI
veliko izbero SUKENJ po
$15.50
NAJNOVEJŠE MODE
Obleke in suknje narejene po meri
$22.50
Kupite direktno v naši delavnici
BRAZIS BROS.
6905 Superior Ave.
Anton Kastelic, manager

Za plumberska dela in za napeljavo gorkote se pogovorite z
A. J. BUDNICK
6707 St. Clair Ave.
tel. HEnderson 3289 ali telefonirajte na dom KEnmore 0238-M.

LE POMISLITE!
Pralni stroj, ki ste ga vedno želeli, je le
$99.50
A. GRDINA & SONS
6019 St. Clair Ave.
15301 Waterloo Rd.
HEnderson 2088

BANKET IN PLES
NA STAREGA LETA VEČER
31. DECEMBRA 1934
PRIREDI V SPODNJIH PROSTORIH
JERRY MOHAR 6129 St. Clair Ave.
Serviramo pivo in vino. V spodnjih prostorih tudi prostor za balincanje. Vstopnina bo 50c. Prijazno ste vabljeni vsi skupaj.

Dober časopis je dober tovariš!
AMERIŠKA DOMOVINA
vedno prinaša
NAJNOVEJŠE NOVICE
POUČNE ČLANKE
LEPE POVESTI
RAZNE ZANIMIVOSTI
NOVICE IZ STARE DOMOVINE

KER DNEVNIK
AMERIŠKO DOMOVINO
ČITA VSAK RAD
IMAJO
OGLASI
V TEM LISTU
največji uspeh!